

§§y 85, 411, 431 tr. zák. chráněné a vyžadovaly zvláštního trestněprávního hodnotění. Proto nelze shledati právní omyl v tom, že nalézací soud podřadil skutek spadající pod § 83 tr. zák. současně i pod ustanovení §§ů 85 písm. a), 411, 431 tr. zák.

Čís. 2505.

Skutková podstata zločinu spoluviny na vyhnání plodu podle §§ů 5, 144 tr. zák. v subjektivním směru předpokládá, že pachatel ví, že žena, na níž zákrok předsebere, jest těhotnou, po případě, že těhotenství pokládá aspoň za možné (dolus eventualis).

(Rozh. ze dne 12. října 1926, Zm I 388/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Táboře ze dne 8. června 1926, kterým byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na vyhnání plodu vlastního podle §§ů 5, 144 tr. zák. a přečinem proti bezpečnosti života podle §u 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje zmatek podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř., ježto nalézací soud nezjistil v rozsudku, že obžalovaná věděla, že zemřelá S-ová byla těhotnou. Nehledě k tomu, že toto zjištění jest při přímém úmyslu ku zločinu spoluviny na vyhnání plodu vlastního vždy nutným, bylo tím nutnějším v souzeném případě, kde obžalovaná hájila se tím, že k ní přišla zemřelá S-ová, by jí vypláchla výtok z dělohy a tvrdila, odvolavši své původní doznání, že jí S-ová řekla, že měla naposled periodu 5. března 1926, že tato jí neřekla, že periodu ztratila. Než i při přečinu podle §u 335 tr. zák. bylo zjištění této okolnosti nutným, neboť rozsudek výslovně uvádí, že obžalovaná musila si býti vědoma, že zavedení tupého nástroje do dutiny děložní »může způsobiti nebezpečí pro zdraví a život těhotné ženy.« Ježto nalézací soud nezjistil, že obžalovaná věděla při manipulaci na zemřelé S-ové, že tato jest těhotnou, jest rozsudek z důvodu §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. zmatečným a bylo proto za souhlasu generální prokuratury, ježto se nelze obejít bez nového hlavního přeličení, podle §u 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 uznati právem, jak se stalo. Při novém hlavním přeličení bude zjistiti, zda věděla obžalovaná o těhotenství S-ové, když zákrok předsevzala, po případě zda je nepovažovala aspoň za možné a že přes to by ji vědomí určitého dostavení se výsledku od trestného zákroku nebylo odvrátilo (dolus eventualis). Dále bude soudu uvažovati s hlediska §u 335 tr. zák., zda podobný zákrok by byl mohl vyvolati nebezpečí pro zdraví a život i netěhotné ženy a zda obžalovaná pro případ, že nevěděla o těhotenství zemřelé S-ové, nejednala proti předpisům §u 335 tr. zák.